

39. อองรี เดอ ตูลูส-โลเตรีก (Henri De Toulouse-Lautrec)

นักวาดเขียนฝีมือเยี่ยมผู้ปฏิวัติศิลปะภาพพิมพ์

อองรี เดอ ตูลูส-โลเตรีก เกิดที่เมืองอัลบิ ในฝรั่งเศส เดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1864 บิดาคือ เคาน์ อัลฟองซ์ เดอ ตูลูส-โลเตรีก มารดาเป็นลูกพี่ลูกน้องกับบิดา ใน ค.ศ. 1872 ครอบครัวนี้ย้ายเข้ากรุงปารีสและอยู่ที่นั่นหลายปี โลเตรีกไปเข้าโรงเรียนมัธยมกอร์ดอร์เซต์ แล้วทั้งครอบครัวก็ย้ายกลับไปอยู่ที่อัลบิอีกในปี ค.ศ. 1878 ที่นั่นเองมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นจนโลเตรีกขาซ้ายหักครึ่งหนึ่ง และอีกครั้งหนึ่งขณะขับรถทำให้เขาได้รับบาดเจ็บ กระดูกขาของเขาไม่อาจรักษาให้ต่อกันได้ เขาจึงเป็นคนพิการอยู่อย่างนั้นไปจนตลอดชีวิต เขาศึกษาศิลปะอยู่กับบ้านจนกระทั่งผ่านการสอบขั้นแรกของหลักสูตรปริญญาตรีในปี ค.ศ. 1881 แล้วก็ได้เรียนนิเวศศาสตร์กับจิตรกรผู้วาดรูปสัตว์ชื่อ เรอเน่ แปรงซ์โต โลเตรีกมีพรสวรรค์ที่จะวาดรูปให้ดีได้อย่างง่ายดาย อีกทั้งยังมีตาสำหรับเรื่องสีอีกด้วย ตั้งแต่อายุ 15 ปี จนถึง 18 ปี เขาไป ๆ มา ๆ อยู่ระหว่างอัลบิ ปารีส และนีซ เขาวาดรูปมามากมาย

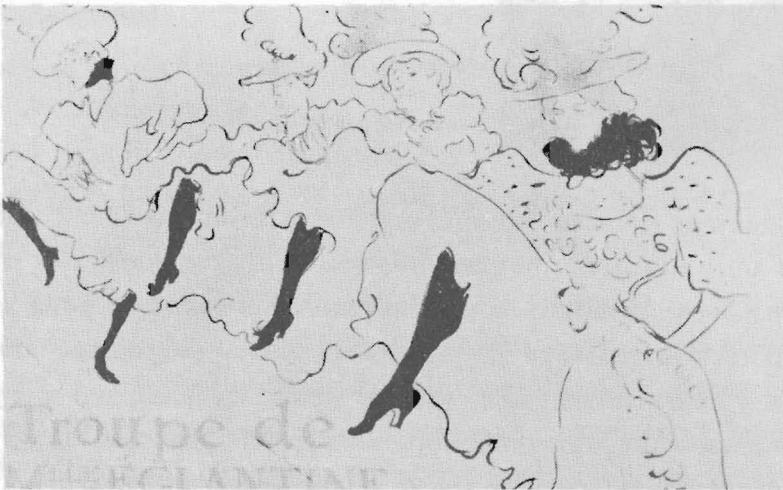
ภาพถ่ายของตูลูส-โลเตรีก

ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1882 เขาตัดสินใจที่จะศึกษาวิชาจิตรกรรมอย่างจริงจัง จึงเข้าไปสมัครเรียนกับเลอง บองนาร์ในปารีส พบบองนาร์เลิกสอนเขาก็ไปเรียนต่อกับแฟร์นันด์ กอร์มิง จนกระทั่งถึงปี ค.ศ. 1886 ในขณะที่รูปแบบทางศิลปะของเขามีที่ที่จะตามแบบวิชาการ แต่แล้วต่อมา กลับได้รับอิทธิพลจากจิตรกรเรียลลิสต์ ชื่อ จูลส์ บาสเตียง เลอปาจ และดูเหมือนจากเอ็ดเวิร์ มาเนท์ กับแบร์ท โมริโซท์ ด้วย เขาชอบงานของ จอง ลุยส์ ฟอแรง แล้วก็เลยไปชอบ เอ็ดการ์ เดอกาส์ ด้วย ในปี ค.ศ. 1884 เขาย้ายไปอยู่ที่ห้องพักทำงานในย่านมงต์มาร์ตและอยู่ที่นั่นไป 13 ปี วินเซนต์ แวนโก๊ะก็ได้รู้จักโลเตรีกตอนปลาย ๆ ปี ค.ศ. 1886 แล้วก็ได้พบกันค่อนข้างบ่อยที่โรงเรียนของกอร์มิง และที่ห้องทำงานของโลเตรีกเอง ทั้งสองไม่ค่อยจะมีอะไรเหมือนกัน แต่โลเตรีกก็มีส่วนให้

อิทธิพลต่อแวนโก๊ะบ้างเหมือนกัน และเขายังได้เขียนภาพเหมือนของแวนโก๊ะเอาไว้ด้วย ทั้งสองเปิดงานแสดงภาพด้วยกัน ณ สถานเริงรมย์ “เลอ ตังบูแรง์” ในปี ค.ศ. 1887 อิทธิพลสำคัญที่มีผลต่อโลเตรีคมากที่สุดก็คือ ภาพพิมพ์ญี่ปุ่นและเดอกาส์ โดยเฉพาะจากเดอกาส์นี้เขาได้ทั้งรูปแบบและแนวความรู้สึกนึกคิดสำหรับจะทำต่อไปได้ในอีกหลายแบบ

ศิลปะสมบูรณแบบของเขาเริ่มพัฒนามาตั้งแต่ ค.ศ. 1885 เมื่อเขาเข้าไปอยู่ในย่านมงต์มาร์ต (Montmartre) ตามร้านกาแฟ แล้วก็หยิบเอาชีวิตที่เขาพบเห็นในย่านนั้นขึ้นมาเขียน เขาไปที่สถานเริงรมย์ชื่อเลอมีร์ลีตงบ่อยๆ จนกระทั่งรู้จักมักคุ้นกับผู้เป็นเจ้าของคือ อีร์สตีต บรุษองต์ บี๊ตต์ไปก็มีการจัดงานแสดงภาพเขียนของเขาในเลอมีร์ลีตง และเขาก็เขียนป้ายโฆษณาให้บรุษองต์ในภายหลังด้วย นอกจากนี้แล้ว เขาก็มักใช้เวลาหลายๆ อยู่ในย่านเอลีเซ่และมงต์มาร์ตเขียนภาพร่างได้จำนวนมากมาย

ใน ค.ศ. 1888 เขาได้รับงานเขียนภาพประกอบในนิตยสารฉบับหนึ่ง และร่วมแสดงภาพในงานครั้งแรกของกลุ่ม 20 ในบรัสเซลส์ ค.ศ. 1889 เขาเริ่มเข้าร่วมในงานแสดงศิลปกรรมอิสระ (Salon des Indépendants) และก็ร่วมแสดงเรื่อยมา ในจำนวนนั้นมีภาพหนึ่งชื่อ **Au Bal du Moulin de la Galette** (ที่โรงเตี๊ยมูแลงเดอลากาแล็ต) และเมื่อสถานเตี๊ยมูแลงรูจ (Moulin Rouge) เปิดใหม่ ๆ นั้น เขาได้ใช้สถานที่นี้พร้อมกันนางระบำในนั้นเป็นเรื่องสำหรับเขียนภาพและทำภาพพิมพ์หิน ดังเช่นชื่อ เจน อาวรีล ปรากฏอยู่บนภาพโฆษณาที่เขาทำหลายแห่งด้วยกัน และในปี ค.ศ. 1891 เขาก็ออกแบบโฆษณาให้กับมูแลงรูจ โดยมีนางระบำแคน-แคนอยู่ในภาพ ชีวิตรอบๆ ตัวเขาเหล่านี้ไม่ว่าจะโสมมเลวทรามอย่างไร ก็ไม่ใช่สิ่งที่เขาสนใจจะดำเนินหรือออกความเห็น เขาต้องการแสดงแต่เพียงภาพที่ตาเห็นตรงไปตรงมาเท่านั้นเอง ในระหว่างเวลาเหล่านี้จิวองต์ ซึ่งเป็นเพื่อน

ภาพคณะระบำ ค.ศ. 1896 ภาพพิมพ์หินสี ขนาด 24" x 31 1/2" พิพิธภัณฑ์ตุลุตส์-โลเตรีค อัลบี